

og udvalgsvarebutikker over 1.500 m² samt beliggenheden af og det maksimale bruttoetageareal for bydelscentre og aflastningsområder, der kunne rumme mere end 3.000 m² bruttoetageareal til butikksformål.

I regionplanerne skulle der redegøres for den særlige planlægningsmæssige begrundelse for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker og 1.500 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker. Beliggenheden af de store butikker og større bydelscentre og aflastningsområder kunne i regionplanerne fastsættes med angivelse af de bymidter eller bydele i regionen, hvor de store butikker eller centre kunne etableres, men ikke ved en præcis geografisk placering.

I hovedstadsområdet skulle Hovedstadens Udviklingsråd fastsætte regionplanretningslinjer om beliggenheden af de centrale byområder i regionen. Retningslinjerne skulle angive den omtrentlige placering af og udstrækning af de centrale byområder, mens den mere præcise fastlæggelse af det maksimale bruttoetageareal til butikker i områderne skulle ske i kommuneplanerne.

Efter lovændringen om udmøntning af kommunalreformen (Lov nr. 571 af 24. juni 2005) skal miljøministeren efter 1. januar 2007 fastsætte regler for beliggenheden af større butikker og butiksområder uden for bymidten, svarende til de nuværende regionplanretningslinjer. Det er tilsvarende miljøministeren, der fastsætter regler for beliggenheden af de centrale byområder i hovedstadsområdet. Ministeren skal redegøre for de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 3.000 m² for dagligvarebutikker og 1.500 m² for udvalgsvarebutikker i forbindelse med regelfastsættelsen. Kommunernes planlægning skal herefter ske inden for rammerne af de af miljøministeren fastsatte regler om beliggenheden af og de maksimale bruttoetagearealer for dagligvarebutikker over 3.000 m² og udvalgsvarebutikker over 1.500 m² og inden for rammerne af det fastsatte maksimale bruttoetageareal til butikksformål i de enkelte butiksområder uden for den centrale del af en by.

Kommunerne har kompetencen til at fastlægge afgrænsningen af butiksområdet i den centrale del af en by – bymidten – og til at fastsætte rammer i form af det maksimale bruttoetageareal til butikksformål i bymidterne. Kommunerne har desuden kompetencen til at planlægge for mindre bydelscentre og aflastningsområder under 3.000 m², samt for butikker under henholdsvis 3.000 m² for dagligvarebutikker og 1.500 m² for udvalgsvarebutikker, herunder også butikker, der alene forhandler særlig pladskrævende varegrupper,

så længe butiksstørrelsen ikke overstiger 1.500 m². Kommunerne skal i kommuneplanen fastsætte rammer for lokalplaner, der giver mulighed for byggeri til butikksformål. Kommunerne skal i den forbindelse fastsætte rammer for arealudlæg, det maksimale bruttoetageareal til butikksformål og maksimale butiksstørrelser. Loven indeholder krav til kommuneplanens redegørelse for detailhandelsplanlægningen. Redegørelsen skal indeholde:

- 1) en vurdering af omfanget af det eksisterende bruttoetageareal til butikksformål for de enkelte byer og bydele fordelt på hovedbutikstyper og disses omsætning,
- 2) en vurdering af behovet for nybyggeri eller omdannelse af eksisterende bebyggelse til butikksformål,
- 3) en angivelse af målene for detailhandelsstrukturen, herunder en angivelse af, hvilket opland der forudsættes betjent af de butikker, der kan placeres inden for de udlagte arealer,
- 4) oplysning om, hvordan planlægningen tilgodeser målene for den kommunale hovedstruktur, herunder hvordan forslaget fremmer et varieret butiksudbud i de mindre og mellemstore byer samt bymiljøet i de områder, der foreslås udlagt til butikksformål,
- 5) en angivelse af tilgængeligheden for de forskellige trafikarter til de udlagte arealer til butikksformål og
- 6) oplysning om de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker eller 1.500 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker.

Lokalplaner, der giver mulighed for etablering af butikker, skal indeholde bestemmelser om det maksimale bruttoetageareal for de enkelte butikker og det samlede bruttoetageareal, der kan anvendes til butikker.

Ændringsloven i 2002 indeholder en overgangsordning om, at kommunerne alene kan planlægge i overensstemmelse med retningslinjerne i Regionplan 2001, indtil der er tilvejebragt bestemmelser om den samlede detailhandelsstruktur i kommuneplanen.

Visse butikksprojekter er omfattet af planlovens regler om vurdering af virkningerne på miljøet (VVM), jf. § 11 g. Det gælder detailhandelscentre, der har regional betydning, og visse større butikscentre. Efter 1. januar 2007 er det kommunerne, der har kompetence til at vedtage retningslinjer i kommuneplanen for vvm-pligtige butikksprojekter. Også for de vvm-pligtige anlæg gælder, at planlægningen herfor skal ske in-